

ΜΙΚΡΑ ΔΙΑΦΟΡΑ

ΠΕΡΑΣΜΕΝΑ ΜΕΓΑΛΕΙΑ

Ἐν τῷ δημοσιονομικῷ βίῳ τῶν πολιτισμένων λαῶν συντελεῖται κατ' αὐτὰς ὁρᾶσις συνεπαγομένη σπουδαιότατα μὲν, πρὸ πολλοῦ δὲ προοραθέντα ἐπακολουθήματα. Ἐννοοῦμεν τὴν πτώσιν τῆς ἀξίας τοῦ ἀργύρου.

Αἱ ἀφορμαὶ ταύτης πηγάζουσιν ἐκ ποικιλωτάτων οικονομικῶν συμβεβηκότων· τὸ κυριώτατον ὅμως τὸ ἐπενεγκόν τὴν ὀριστικήν πτώσιν ἦτο ἡ ὑπεραύξουσα παραγωγή τοῦ εὐγενεοῦς τούτου μετάλλου. Ὁ ἄργυρος κατέστη νῦν τόσον εὐθηνός, ὥστε οὐδὲ πόρρωθεν καλύπτει τὴν ἀξίαν, ἥτις τῷ ἀποδίδεται εἰς τὰ κυκλοφοροῦντα ἀργυρὰ νομίσματα. Εἶνε πεσοῦσα μεγαλειότης μεθ' ἧς τὰς τύχας, ἃς συνεπάγεται ἡ παροδικότης τῶν γηϊνῶν καὶ πρὸς βλεπείν ἡ πείρα, ἐν τοιαύταις περιστάσεσιν.

*

Παρά τοῖς Ἀλχημισταῖς ἔφερε τὸ μέταλλον τοῦτο τὰ ὠραῖα ὀνόματα Diana καὶ Luna ἥτοι Ἀρτεμις καὶ Σελήνη. Ἦτο τὸ σύμβολον τῆς ἀγνότητος καὶ τὸ παρέβαλλον συνήθως πρὸς τὴν Θεομήτορα· διὰ τοῦτο ἐν τῇ Καθολικῇ Ἐκκλησίᾳ ἡ ἁγία Ἀννα, μήτηρ τῆς Παρθένου, θεωρεῖται προστάτρια τῶν ἀργυρουργείων καὶ πρὸς αὐτὴν προσεύχεται ὁ μεταλλουργός, ὅταν ἐμπιστεύεται τὴν ζωὴν του εἰς τοὺς σκοτεινοὺς θόλους, ἐξ ὧν ἐξέρύσσει τὸ μέταλλον τοῦτο.

*

Ἡ ἀξία τοῦ ἀργύρου ἦτο γνωστὴ καὶ ἐξετιμᾶτο λίαν εἰς τοὺς παλαιωτάτους ἤδη χρόνους. Ἐκ χωρίου τῆς Γενέσεως μανθάνομεν, ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀβραάμ, εἶχεν ἤδη εἰσχωθῇ ὁ ἄργυρος ὡς ἀνταλλακτικὴ ἀξία εἰς τὰς ἀγοροπωλησίας. Ὁ Ὅμηρος τὸν μνημονεύει ὡς ὕλην πρὸς κατασκευὴν κοσμημάτων καὶ περικόσμησιν τῶν ὄπλων. Οἱ τόποι ἐν οἷς εὕρισκετο ἦσαν τότε ἡ Βαβυλών, ἡ Ἀρμενία καὶ ἡ Ἰβηρικὴ χερσόνησος. Καθ' ἃ δὲ ἀναφέρει ὁ Πλίνιος, ὁ ἄργυρος ἐκομίζετο συνήθως ἐν τῇ χώρᾳ τῶν Σούδων καὶ Σκυθῶν. Βραδύτερον ἐχορήγει ἡ Ἰσπανία εἰς τὴν κυρίαρχον τοῦ κόσμου Ῥώμην τὸν ἀναγκαιοῦντα αὐτῇ ἄργυρον τὸν λίαν τιμώμενον τότε. Περὶ τοῦ σημερινοῦ Γουαδαλκιβέρου ἔλεγον κατὰ τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ὅτι αἱ πηγαὶ του ἀναβρύουσιν ἐξ ἀργυρῶν βράχων. Εἰς τοὺς πολέμους του τοὺς ἀπορροφήσαντας κολοσσιᾶ ποσὰ ἐξήντηλσεν ὁ Ἀννίβας διὰ παντὸς τρόπον δυνατοῦ αὐτῷ τὸν ἀργυροῦν πλοῦτον τῆς Ἰσπανίας. Μολαταῦτα εὗρον μετ' αὐτὸν οἱ Ῥωμαῖοι τοιαῦτα ποσὰ ἀκόμη, ὥστε ἐξήρκεσαν ἐπὶ αἰῶνας δι' αὐτοὺς. Εἰς τὰ ὀρυχεῖα τῆς Νέας Καρχηδόνας ἦσαν ἀδιακόπως ἀπασχολημένοι 40,000 ἀνθρώπων, ὅπως φέρονται εἰς φῶς τὸ εὐγενές τοῦτο μέταλ-

λον διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς Ἑπταλόφου, ἐνθα ἡ πολυτέλεια καὶ ἡ σπατάλη εἶχον φθάσει εἰς τὸ κατακόρυφον.

Καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Λαύριον ἐχορήγει καὶ χορηγεῖ ποσὰ τινα ἀργύρου, ἀνεπαίσθητα ἐν τούτοις ἐν σχέσει πρὸς τὴν παγκόσμιον παραγωγὴν τοῦ μετάλλου. **Ρ'**

Η ΛΑΪΚΗ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΗΣ 'ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗΣ ΕΣΤΙΑΣ', ΚΑΤΑΡΓΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΦΥΛΛΟΥ

Ὅσοι τῶν τακτικῶν ἀγοραστῶν ἐπιθυμοῦν νὰ ἐξακολουθήσουν νὰ λαμβάνουν τὸ φύλλον, δύνανται σήμερον κάλλιστα νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ δωρεὰν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐν τῇ α' σελίδι εἰδοποιήσεως. Ἄλλως ἂς ἀγοράζουν τὸ φυλλάδιον ἀντὶ 20 λεπτῶν ἀπὸ τὰ κιόσκια τῶν Πλατειῶν καὶ ἀπὸ τὰ Βιβλιοπωλεῖα Κασδόνη καὶ Πολιτᾶκη.

Δεχόμεθα καὶ ἐξαμήνους συνδρομὰς παρ' ὅσων δὲν ἐπιθυμοῦν νὰ λάβουν τὰ φυλλάδια ἐπὶ καλοῦ χάρτου ἀπὸ 1^{ης} Ἰανουαρίου, ἀλλ' ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐγγραφῆς.

Φιλολογικά, Καλλιτεχνικά, Ἐπιστημονικά, Εἰδήσεις.

Ὁ Διαγωνισμός ὁ προκηρυχθεὶς πρὸς κατάληψιν τῆς ἑδρας τῆς Ἀρχαιολογίας παρὰ τῷ Πανεπιστημίῳ, φαίνεται ματαιωθείς, παραιτηθέντων τῶν περισσότερων κριτῶν. Ἐνέργειαι καταβάλλοντα ὅπως διορισθῇ ἐκ νέου ὁ ἀπολυθεὶς καθηγητὴς κ. Οἰκονόμου.

Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἄρχεται ἐκδιδόμενον κατὰ φυλλάδιον ὑπὸ τοῦ ἐκδότου Π. Ζαννουδάκη τὸ ἐν ἐπιφυλλίδι τῆς «Ἑστίας» δημοσιευθὲν ἀθηναϊκὸν μυθιστόρημα τοῦ κ. Ι. Κονδυλάκη (Βαρδῆ Γύπαρη) «Οἱ Ἀθλοὶ τῶν Ἀθηνῶν». Ἡ ἐκδοσις κοσμεῖται ὑπὸ πολλῶν καὶ ὠραίων εἰκόνων ἐλλήνων καλλιτεχνῶν, τοῦ Λύτρα, τοῦ Βολωνάκη, τοῦ Ἀννίου, τοῦ Ροῦλου, τοῦ Γερανιώτη, τοῦ Μαθιοπούλου κτλ. ἐκτελεσθεισῶν φωτοτυπογραφικῶς παρὰ τῷ κ. Γροῦνδμαν.

Νέα θεατρικὰ ἔργα παρεστάθησαν κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας: Ἡ Στρίγγλα, δράμα εἰς πράξεις τέσσαρας ὑπὸ Ν. Ἀντωνοπούλου, εἰς τὸ θέατρον Τσόχα. Τὴν Στρίγγλαν ὑπεδύθη ἡ Κα Χέλμη, εἰδικὴ πλέον εἰς τοὺς τερατώδεις ρόλους, διεκρίθη δὲ ἐπίσης καὶ ἡ μικρὰ Ἀρτεμὶς Παντοπούλου, θυγάτηρ τοῦ διακεκριμένου κωμικοῦ. Ἡ ἐπιτυχία τοῦ ἔργου ὑπῆρξε καλὴ. Ἡ «Σκλάβος» δράμα εἰς πράξεις τρεῖς τοῦ κ. Περεσιᾶδου, τοῦ συγγραφέως τῆς «Γκόλφως» εἰς τὸν Παράδεισον. Εἰς τὸ δράμα τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἔστειλε λαμπροτάτῃ ἐπιτυχίᾳ, διακρίνεται ὡς Σκλάβος ἡ κυρία Ἀρτεμισία Ζάμπου. Ἡ Πενθερὰ κωμειδύλιον τρίπρακτον, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ γαλλικοῦ ὑπὸ τοῦ κ. Γιολδάση, εἰς τὸ Ἀθῆναιον, ἐπίσης μετ' ἐπιτυχίας παρασταθὲν ἐπανεληλυμμένος. Ἡ Ἰτιά ἀπὸ κάτω δραματικὸν εἰδύλλιον εἰς πράξεις 4, ὑπὸ Δ. Γρ. Καμπούρογλου, εἰς τὸ Τσόχα. Περὶ τοῦ ἔρ-

γου τούτου, (τὸ ὁποῖον ἐκτὸς τῆς ἀπὸ σκηνῆς ἐπιτυχίας ἔχει καὶ φιλολογικὴν ἀξίαν) θὰ γράψωμεν ἐν ἐκτάσει εἰς τὸ προσεχές. — Γαμβρός ἐκ τῆς Ἀλλοδαπῆς, κωμωδία τρίπρακτος τῶν κ. κ. Ι. Ν. Λάσκαρη καὶ Μ. Γιαννουδάκη, εἰς τὸ Ἀθῆναιον ἐπιτυχία μετρία. — Τὸ πρῶτον πῦρ, κωμειδύλιον τρίπρακτον ὑπὸ τῶν κ. κ. Μ. Λάμπρου καὶ Λ. Ἀστέρη, εἰς τοῦ Τσόχα ἀποτυχία θορυβώδης.

Ἡ συνεδρίασις τῆς Βουλῆς ἐξακολούθησεν. Τὸ σταφιδικὸν ζήτημα συνεζητήθη διὰ μακρῶν. Ἐντὸς τῆς ἐβδομάδος ἡ ἐπὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ ἐπιτροπὴ τελειώνει τὴν ἐργασίαν της, μεθ' ἧς ἄρχεται ἡ γενική ἐπ' αὐτοῦ συζήτησις.

Ὁ ἐν Πάτραις τρικουπικὸς θὰ ἐκθῶσι τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Χ. Τρικούπη κατὰ τὴν προσεχῇ ἐπαναληπτικὴν ἐκλογὴν πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Ε. Καραχάλου, τοῦ ὁποίου ἡ ἐκλογὴ ἡκωρώθη. Ὁ κ. Χ. Τρικούπης διατρίβει ἤδη εἰς τὰ λουτρά τοῦ Μαρκεσίου.

Εἰς θέσιν «Πανὶ» πλησίον τῶν Τραχίνων, εὐρέθησαν κατ' αὐτὰς ἐν καταστάσει ἀποσυνθέσεως τὰ πτώματα δύο νέων, ἀνδρῶν καὶ γυναικῶς. Ἐρευνῆς γενομένης, ἀπεδείχθη ὅτι ἦσαν ὁ Χ. Ταμβακόπουλος δημοδιδάσκαλος εἰκοσαετής καὶ ἡ πρώτη του ἐξαδέλφη Βάσω Κ. δεκαεπταετής, οἱ ὁποῖοι πρὸ μηνὸς εἶχον γίνεαι ἄφαντοι. Ὁ νέος ἐπυρόδωλες κατὰ τῆς ἐξαδέλφης του, τὴν ὁποίαν ἠγάπα ἑρμάνως καὶ ζηλοτύπως, ἠτύχησεν δὲ κατόπι πλησίον της.

Ἡ ληστοσυμμορία Τσουλῆ κατεστράφη, φονευθέντος ὑπὸ τῶν ἀποασματῶν ἐν Ταρατᾷ, παρὰ τὴν Λαμίαν τοῦ ἀρχηγοῦ μετὰ δύο συντρόφων του. Τὸ καταφύγιον τοῦ διαβόητου ληστοῦ ἐπρόδωκε κάποιος Καραμάτας.

Ὑπενθυμίζομεν εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους ὅτι ἡ προθεσμία πρὸς ἐπιδολὴν χειρογράφων εἰς τὸν Β' Διαγωνισμὸν πρὸς ἀντιγραφήν Διηγήματος λήγει τῇ 15 Ἰουλίου. Οἱ ὅσοι ἐδημοσιεύθησαν εἰς τὸ 21ον φυλλάδιον.

κ. Ι. Κ. Ἐνταῦθα. Δύνασθε νὰ ἐγγραφῆτε συνδρομητὴς εἰς τὴν ἐφημερίδα «Ἑστία», ἀποστέλλων τὸ ὑπόλοιπον. Ἐχομεν εἰς πίστωσιν σας δρ. 8. — Παρθένον, Outigaon. Θὰ δημοσιευθῇ, ἀλλ' ἄργότερα. — κ. Φ. Ν. Κ. Κων/πολιν. Οἱ στίχοι σας, μολοντὶ ἄρκετὰ καλοὶ, δὲν εἶνε δυνατόν νὰ δημοσιευθῶν. Εἰς τὴν ἐρώτησιν σας δύνασθε νὰ σας ἀπαντήσωμεν ὅτι ἐκ τῶν ζωντῶν ποιητῶν ὁ γνωστότερος ἀνὰ τὸ Πανελλήνιον εἶνε ὁ Γεώργιος Σουρῆς. — Περεσιᾶ, Κἀγὼν. Ποῦ καλόν, ἀλλὰ δὲν τὸ δημοσιεύομεν δι' ἄλλους λόγους. — κ. Ἀρ. Γ. Χ. Πειραιᾶ. Τριμήνους συνδρομὰς δὲν δεχόμεθα. Θὰ σας στείλετε ἀκόμη 2 δραχμὰς διὰ συνδρομὴν ἐξέμνηρον, τοῦλάχιστον. Εἰ δὲ μή, εἰδοποιήσατέ μας νὰ σας ἐπιστρέψωμεν τὰ χρηματὰ σας. — κ. Π. Β. Κέρκυραν. Καρδιά πεθαμένη. — κ. Γ. Α. Γ. Κέρκυραν. Ἀτεχνοὶ ἀκόμη οἱ στίχοι σας· δὲν στερούνται ὅμως πάσης ἀξίας. — κ. Η. Μαρ. Δρανίσαν. Δὲν ἐλάβαμεν τοιοῦτόν τι. — κ. Ἀμπ. Παρθένιον. Ἐπανελήφθη ἡ ἀποστολή. Ἀλλὰ τι βιβλίον προτιμάτε; Τῆς νεωτέρας φιλολογίας; — Στέφανον. Ἐνταῦθα. Ἀκατάλληλον, δυστυχῶς. Τὰ κοινὰ θέματα ἀπαίτουν τοῦλάχιστον πρωτότυπον διατύπωσιν. — Ἀλκυόνα, Βῶλον. Δὲν τὸ ἐγχείρωμεν. — κ. Θι. Ζ. Ναύπλιον. Διὰ τὸν Σηκουάναν ἄφετε νὰ γράψουν οἱ γάλλοι. — κ. Ι. Ν. Β. Θήραν. Φυλλ. 4ον ἐξηντηλήθη, 31ον δὲν ἐξεδόθη, ὁ τόμος τελειώνει μετὰ 30ον. Τὰ λοιπὰ στέλλονται. — Ἰβυκον. Ἐνταῦθα. Ἀχαρὶς ἡ διατύπωσις ὁλοκατέλειον καὶ φαίνεται ὁ κόπος τῆς συγγραφῆς. — κ. Ε. Α. Α. Πύργον. Ἡ μόνον του ἀρετὴ εἶνε ἡ συντομία. — κ. Κ. Α. Βῶλον. Δὲν ἔχετε βέβαια τὴν ἀνάγκην ἀπαντήσεως. — Τζακ. Ἐνταῦθα. Καλόν δι' ἐφημερίδα. — Παρασυδέα. Ἐνταῦθα. Μίμησις τοῦ Ὀρφανοῦ ἀτυχῆς. — κ. Α. Γερ. Κων/πολιν. Ἐλήφθησαν, εὐχαριστοῦμεν. Σὰς γράφομεν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΣΤΙΑΣ

Κ. ΜΑΪΣΝΕΡ ΚΑΙ Ν. ΚΑΡΓΑΔΟΥΡΗ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ 1895—877.